

Çocuk ve At Nalı Yengeci

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve At Nalı Yengeci

Ebru Mina TOMURCUK

Parlak bir cumartesi sabahı Theo sarı yağmur çizmelerini giydi ve kanvas kova şapkasını kaptı. Sahili her yerden çok severdi. Bugün yanında küçük bir defter ve cebinde bir kurşun kalem vardı. Gördüğü her şeyi çizmek istiyordu. Dalgalar kıyıya vuruyordu ve kum çizmelerinin altında serin hissediliyordu.

Theo hazineler arayarak kıyı boyunca yürüdü. Önce kusursuz bir deniz kabuğu, sonra pürüzsüz bir çakıl taşı buldu. Birdenbire ıslak kumun yarısına gömülmüş garip bir şey fark etti. Uzun, dikenli bir kuyruğu olan koyu kahverengi bir kubbeye benziyordu. Theo daha yakından bakmak için dizlerinin üstüne çöktü. Böyle bir şeyi hiç görmemişti.

Yaratık geniş ve yassıydı, yaklaşık Theo'nun beslenme çantası kadardı. Kabuğu kumla beneklenmişti ve altında on minik bacak kıpırdıyordu. İki küçük kara göz dışarı bakıyordu. Kuyruğuna bağlı küçük bir kâğıt etikette 'Dokunmayın' yazıyordu. Theo fısıldadı: 'Sen de nesin?' Tuhaf hayvanı hemen defterine çizdi.

Tam o sırada yeşil yağmurluklu ve geniş kenarlı güneş şapkalı uzun boylu bir kadın yanlarına geldi. Yuvarlak gözlükleri ve gümüş bir kaplumbağa kolyesi vardı. 'Bu bir at nalı yengeci,' dedi nazıkçe. 'Benim adım Bayan Okafor. Ben bir deniz biyoloğuyum.' Theo'nun gözleri kocaman açıldı. 'Çok eski zamanlardan kalma bir yengece benziyor!' dedi. Bayan Okafor gülümsedi. 'Öyle.'

'At nalı yengeçleri milyonlarca yıldır Dünya'da yaşıyor,' diye açıkladı Bayan Okafor. 'Onlar dinazorlardan da yaşlı.' Theo şaşkınlıkla nefes aldı. 'Gerçekten mi?' Tuhaf yaratığa yeni bir hayranlıkla baktı. Bayan Okafor başını salladı. 'Onlar naziktir ve sahil için önemlidir. Birçok hayvan onlara bağlıdır.' Theo her kelimeyi defterine yazdı.

Theo at nalı yengecini korumaya yardım etmek istedi. 'Ne yapabilirim?' diye sordu. Bayan Okafor etiketi işaret etti. 'İnsanların onlar hakkında bilgi edinmesi gerekiyor,' dedi. 'Anlarsalr, önemserler.' Theo bir an düşündü. Sonra bir fikri oldu. 'Tam burada, sahilde küçük bir sergi yapabilirim!' dedi.

Theo malzemeleri toplamak için eve koştı. Büyük bir karton parçası, bazı kalemler ve deniz hayvanlarının eski resimlerini buldu. Küçük komşusu Lily yanına geldi. Uzun örgülü saçlarında yıldız tokaları ve üzerinde mor bir yazlık elbise vardı. 'Yardım edebilir miyim?' diye sordu. Theo aralıklı dişleriyle gülümsedi. 'Evet! Herkese at nalı yengecini öğreteceğiz.'

Sahilde Theo ve Lily sergilerini kurdular. Kartonlu alçak bir kayanın üzerine koydular ve çizimlerle süslediler. Theo bilgiler yazdı: 'At nalı yengeçleri çok eskidir.' 'On bacakları vardır.' 'İlgimize ihtiyaçları var.' Lily yaratığın uzun kuyruğuyla büyük bir resmini yaptı. Etrafına parlak yıldızlar ekledi. 'Bu insanların dikkatini çekecek,' dedi.

İlk ziyaretçiler küçük bir köpeği olan bir aileydi. Theo yengeç desenli tişörtü ve sarı çizmeleriyle dimdik durdu. 'At nalı yengeçlerinin dinazorlardan daha yaşlı olduğunu biliyor muydunuz?' diye sordu. Aile sergiyi okumak için eğildi. Lily onlara yengecin küçük bir çizimini verdi. 'Lütfen onlara dokunmayın,' dedi kibarca. 'Onlar yaşayan hazineler.' Aile başını salladı ve gülümsedi.

Daha fazla insan uğradı. Bazıları at nalı yengeçlerini hiç duymamıştı. Bazıları onları görmüştü ama hikâyelerini bilmiyordu. Theo yengeçlerin sahile nasıl yardım ettiğini ve neden korunmaları gerektiğini anlattı. Lily herkesi neşeyle el sallayarak karşıladı. Bayan Okafor uzaktan izledi, genç yardımcılarla gurur duyuyordu. Sergi işe yarıyordu!

Güneş batmaya başlarken bir grup çocuk etraflarına toplandı. Theo onlara defterindeki çizimleri gösterdi ve at nalı yengecinin uzun geçmişini anlattı. 'Milyonlarca yıldır hayatta kaldı,' dedi. 'Ama şimdi bizim yardımımıza ihtiyacı var.' Çocuklar bunu yayacaklarına söz verdiler. Çizimler ve kocaman gülümsemelerle ayrıldılar.

Bayan Okafor yanlarına geldi ve Theo'nun yanına çömeldi. 'Harika bir şey yaptın,' dedi. 'İnsanlara bizden çok önce burada olan bir yaratığı önemsemeyi öğrettin.' Theo'nun içi ısındı. 'Sadece yardım etmek istedim,' dedi. Lily başını salladı. 'Ve başardık!' Fırçasını bir kupa gibi havaya kaldırdı.

O akşam Theo kova şapkası elinde eve yürüdü. Sahilde güvenle dinlenen at nalı yeng ecini düşündü. Sergisinin insanların doğayı anlamasına ve korumasına yardımcı olmasından gurur duydu. Defteri yeni bilgiler ve çizimlerle doluydu. Yarın geri dönmek için sabırsızlanıyordu. Belki yeng eci yine görürdü.

Ertesi gün Theo sahile yeni bir tabelayla döndü. Üzerinde şöyle yazıyordu: 'Kadim Komşularımızı Koruyun.' Tabelayı at nalı yengecini bulduğu yere yakın bir yere koydu. Birkaç ziyaretçi okumak için durdu. Theo gülümsedi. Küçük eylemlerin bile büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu. Ve yardım etmeye devam etmeye hazırdı.

O günden sonra Theo sahilin en genç koruyucusu oldu. O ve Lily başka deniz hayvanları hakkında daha fazla sergi yaptılar. Her yaratığın, büyük ya da küçük, bir hikâyesi olduğunu öğrendiler. Bayan Okafor sık sık onlara katıldı ve bilgisini paylaştı. Sahil bir sınıf gibiydi ve Theo her anını seviyordu.

Kubbeli kabuęu ve uzun kuyruęuyla at nalı yengeci kıyıda huzur içinde yaşamaya devam etti. Theo, onu önemseyen insanlar sayesinde daha nice yıllar hayatta kalacağını biliyordu. Defterine baktı ve gülümsedi. Büyük kalpli küçük bir çocuęun bile bir fark yaratabileceęini öğrenmişti. Ve bu, tüm keşiflerin en güzeliydi.